

danne Apanager og lignende, og heller intet om, i hvilket Omfang. Hvad der nu sker i dette Tilfælde, er kun, at man har fulgt Traditionen. Man har paa samme Maade, som det er sket i alle de Tilfælde af lignende Art, som ere fremkomne siden Grundloven af 1849, æsket Rigsdagens Samtykke eller dens Afslag i saa Henseende, med andre Ord, man har i Overensstemmelse med Grundlovens Aand sagt, at Rigsdagen maa udtale sig om, hvorledes Grundlovens Bestemmelser om at bevilge Apanager og deslige skulle forstås. Jeg mener derfor, det ikke blot er hensigtsmæssigt og rigtigt formelt at blive ved med at komme, indtil man faar et bestemt Svar, men det er en absolut Nødvendighed, at Rigsdagen maa sige enten ja eller nej. Jeg behøver ikke at tilføje, at det vilde glæde mig særdeles, hvis Rigsdagen sagde ja.

Borgbjerg: De Bemærkninger, der ere faldne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) og fra den højtærede Konseilspræsident, friste mig ikke til mange Modbemærkninger. Jeg skal kun dvæle ved en eneste. Hvad den ærede Konseilspræsident udtalte, at jeg havde sagt ved en tidligere Lejlighed over for en anden Minister, er rigtigt nok. Jeg sagde, at det var det dristigste, jeg og Folketinget nogen Sinde havde set, at en Regering, der stillede sig i et saadant Forhold til Grundloven og Folketinget, kom med saadanne Bevillingskrav. Men, som den højtærede Konseilspræsident meget rigtig bemærkede, fik vi en anden Regering, som forhaabentlig og formodentlig vilde stille sig i et andet Forhold til Grundloven, maatte man overveje de Omstændigheder, der saa forelaa, men Folketinget er nu end mere forpligtet til Sparsommelighed, end det har været tidligere, nu da Statskassen er i Nød, da der er manet til Sparsommelighed og Taalmodighed netop fra Regeringens og dens Medlemmers Side, nu er Folketinget end mere forpligtet til at lægge sig disse Formaninger paa Hjerte, naar vi fra vor Side mane til Sparsommelighed og Taalmodighed her. Lad os se, hvad der bliver tilovers til Arbejderne, og lad os i hvert Fald se, hvorledes man stiller sig over for vore Krav. — Jeg har ikke stort ellers at føje til. Der var ikke meget i de fremkomne Bemærkninger, der imødegik det, jeg havde sagt om Uligheden i Samfundet og Uretfærdigheden i at bevilge store Summer til Mennesker,

der havde nok i Forvejen, og at tage fra dem, der havde mindre, end de behøve.

Den ærede Konseilspræsident sagde, at levede man i et Monarki, maatte man tage Konsekvensen deraf og følge Traditionen, men føjede i samme Aandedræt til: Det maa i hvert enkelt Tilfælde overvejes, om den monarkiske Tradition kræver disse Bevillinger, hvor stor Apanagen skal være, hvor stor Civillisten skal være osv. Jeg mener, at naar man overvejer disse Tilfælde, er der ingen Grund for Folketinget til at tage en anden Stilling end i de sidste 5—6 Aar og undlade at lade Sagen gaa i Udvalg, saa kan man opfatte dette Svar, hvorledes man vil. Jeg tror ikke, dette Svar tidligere har kunnet misforstås fra nogen Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bevilling til Anskaffelse af nyt Felt-skyts.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1941 fg.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

A. Nielsen: I hvor megen Forkludring vort Forsvarsvæsen end har været Genstand for, i hvor høj Grad det end har været gjort til Livssag for Højre mod Venstre: Venstres Standpunkt har under alle Forhold, til alle Tider været dette, at bevilge de hensigtsmæssigste, mest tidsvarende Vaaben til Folkets under Fanerne indkaldte Sønner. I 1876 under Valgkampagnen var Højres Livssag — altsaa Forsvarssagen forfængeligt tagen — stærkt fremme under Valgagitationen. Højre led et Nederlag, og Venstre sejrede, sejrede saa stort som ingen Sinde før den Gang. Efter Valgets Udfald, Valget den 25de April 1876, indkaldtes Rigsdagen til en overordentlig Samling. Resultatet af denne Samlings Forhandlinger og Overvejelser blev, at der bevilgedes nyt Feltskyts til Hæren for 2 Mill. Kr. Det Feltskyts, der